

Wystawy przygotowane przez Muzeum Historii Kielc w latach 2012-2013

Sale wystaw czasowych

Karolina Zdunek. Malarstwo

Od 17 lutego do 1 kwietnia 2012 r.

Komisarz, projekt plastyczny wystawy Daria Maroń-Ptak, projekt plakatu Artur Ptak, projekt plastyczny katalogu Mateusz Stradomski. Katalog ISBN 978-83-932388-7-3.

Wystawa „Karolina Zdunek. Malarstwo” była kolejną z cyklu prezentacją twórczości młodych artystów związanych z Kielcami w Muzeum Historii Kielc. Artystka jest laureatką wielu konkursów, w tym uznanej w środowisku artystycznym „Bielskiej Jesieni” (2005). Ponadto brała udział w wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce i za granicą.

Na ekspozycję w Muzeum Historii Kielc złożyło się około czterdziestu obrazów różnych formatów, począwszy od tryptyków szerokości blisko 6 m i 3 m wysokości, po kameralne miniatury. Przestrzeń wystawy zajęła zarówno sale wystaw czasowych, jak i przestrzeń Małej Galerii, stając się pierwszą w Kielcach indywidualną prezentacją twórczości Karoliny Zdunek na tak dużą skalę. Prace pochodziły z okresu ostatniej dekady i z założenia miały prezentować dokonania artystki po ukończeniu przez nią Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, co poprzedziła nauka w kieleckim Liceum Sztuk Plastycznych im. Józefa Szermentowskiego.

Karolina Zdunek skupia się w swym malarstwie na formie. Jednocześnie rozwija indywidualny język i gest malarski, sięgając po powszechnie rozpoznawalne tematy. Jej inspiracje wykraczają jednak poza przypadkowość codziennych zdarzeń i koncentrują się na tym, co stałe i co najbardziej formalnie określa przestrzeń w jakiej żyje – miasto i jego elementy. Z wielkim skupieniem posługuje się kolorem, ograniczając paletę i malując w oparciu o monochromatyczny kontrast. Wraz z kolorem z obrazów znika treść – wielkomijska narracja, pełna hałasu i świateł reklam. Pozornie jest to przestrzeń pozbawiona obecności człowieka, jednak stworzona właśnie przez niego. Ten ubogi w detal pejzaż oferuje coś każdego dnia ginącego pod nadmiarem bodźców – obraz miasta przeszytego do szpiku architekturą. Ograniczona, często monochromatyczna paleta potęguje to wrażenie i staje się jego kwintesencją – blokiem, ścianą z cementu i chropowatą zaprawą. Jednocześnie zwraca uwagę na najbardziej organiczny element obrazów Karoliny Zdunek: fakturę widoczną przy bezpośrednim kontakcie z obrazem. Przy całej surowości płótna – podporządkowanego perspektywie i geometrii – ślad pędzla, grudki farby i mocna malarska faktura są jak odcisk w bardzo realny, namacalny i sensualny sposób. Ten trop wiedzie wprost do pracowni, gdzie Zdunek maluje obrazy techniką enkaustyki, mającą swój rodowód jeszcze w starożytności, wdając się w mariaż tradycji z nowoczesnością.

Zagadnieniem, do którego Zdunek wydaje się ciągle powracać w swych pracach, jest przestrzeń. Obserwowana z zewnątrz i widziana od środka. Kameralne wnętrza pracowni i zderzone z nim, niemal symboliczne wznoszenie się nad wielką studnię, pokazują jej kolejne odsłony. W zestawieniu z pracami Zdunek z pierwszych lat po ukończeniu ASP najnowsze obrazy otwierają nowy, bliższy abstrakcji rozdział.

Wystawie towarzyszył program edukacyjny skierowany do różnych odbiorców. W prowadzonych przez Karolinę Zdunek autorskich warsztatach uczestniczyły najpierw dzieci, potem zajęcia realizowano w muzeum również z udziałem grup młodzieży i dorosłych. W przełamywaniu oporu, jakim było prezentowanie wystawy sztuki nowoczesnej w muzeum, którego domeną jest historia miasta, pomagały również projekty multimedialne, w tym „Sidewalk”, instalacja stworzona specjalnie na tę okazję przez artystę związanego z Kielcami pochodzeniem Dariusza Makaruka. Praca integrowała wizualną materię zaczerpniętą z obrazów Karoliny Zdunek z prawdziwymi zdarzeniami na wystawie, których uczestnikami byli zwiedzający, podkreślając w ten sposób zagadnienie przestrzeni, które rozwijała w swych pracach artystka. Co ważne, projekt nie tylko inkorporował przestrzeń sali wystawienniczej w obszar fizycznego działania i obecności dzieła sztuki, ale też wyzwalał multimedialną reakcję. Uczestnicy, którzy początkowo przypadkiem znaleźli się w obszarze działania instalacji, zaczynali świadomie podejmować z nim grę, prowokując powstanie kolejnych wizualnych i akustycznych efektów. Ponadto wystawie towarzyszył kilkuminutowy klip, który rejestrował fragmenty wernisażu, wypowiedzi artystki i prowadzone przez nią warsztaty, a także reakcje zwiedzających. Film został udostępniony przez stronę muzeum oraz trwale zamieszczony w serwisie Youtube.com.

D.M.-P.

„Pamiętka Dnia Tego”. Konstytucja 3 maja w zbiorach Hieronima Marka Pietrasa

Od 26 kwietnia do 29 lipca 2012 r.

Komisarz: Krzysztof Myśliński, projekt plastyczny wystawy Łukasz Sarnat, projekt plakatu Artur Ptak, projekt plastyczny katalogu Adam Cedro. Katalog ISBN 978-83-930068-3-0.

Do tradycji kieleckiego kolekcjonerstwa okresu międzywojennego nawiązał Marek Hieronim Pietras, prezentując w Muzeum Historii Kielc zgromadzony przez siebie zbiór pamiątek obrazujących dzieło Konstytucji 3 maja. Działalność kolekcjonerska Pietrasa skupia się na przedmiotach: numizmatach, drukach ulotnych i bibliofilskich, kartach pocztowych, nalepkach okiennych i cegiełkach na cele patriotyczne. Obiekty te są dokumentem umiłowania ojczyzny i niepodległości przez społeczeństwo, a ich gromadzenie, opracowywanie i dbałość o okresowe prezentacje – świadectwem dziedziczenia szczytnych zasad kolekcjonerskich, służących nie tylko własnemu upodobaniu do gromadzenia, lecz także dzieleniu się bogactwem myśli oraz idei ze współobywatelami. Wystawa „Pamiętka Dnia Tego” prezentuje owoc kolekcjonerskiego życia jednego człowieka – Hieronima Marka Pietrasa z Kielc. Pośród 600 zgromadzonych przez niego przedmiotów, związanych z uchwaleniem Konstytucji 3 maja oraz obchodami jej rocznic aż do lat ostatnich, znajdują się pierwszorzędne artystycznie i rzadkie dzieła medalierstwa, malarstwa, sztuki książki. Ale obok tych – oczywistych w muzeum przedmiotów – zbiory zaskakujące i unikatowe: setki telegramów zdobionych motywami narodowymi, wydawanych na potrzeby polskich organizacji społecznych, barwne naklejki okienne uświetniające obchody rocznic narodowych, z tą najważniejszą – trzeciomajowym jubileuszem Konstytucji.

W samym centrum wystawy znalazły się prawdziwe białe kruki: dwa egzemplarze podpisanych pierwodruków Konstytucji, wypożyczone przez Wojciecha Kochlewskiego – „Bibliofila z Młocin”. W całości spektakularne w skali, ale i kameralne w nastroju przypomnienie jednej z naszych największych rocznic historycznych.

K.M.

60 lat Radia Kielce

Od 7 września do końca listopada 2012.

Scenariusz i komisarz Bartłomiej Tambor, zorganizowana przez Muzeum Historii Kielc i Radio Kielce SA.

Rocznicowa wystawa prezentowała najważniejsze wydarzenia z historii kieleckiej rozgłośni, tj. rozszerzenie zasięgu nadawania audycji, zmianę siedziby radia itp. W formie powiększeń pokazano zdjęcia z historii samego Radia Kielce, a także z wydarzeń, w które było ono aktywnie zaangażowane, m.in. walka o województwo świętokrzyskie, pomoc powodzianom itp. W muzealnych salach można było posłuchać nagrań muzyki klasycznej i ludowej. W największej sali wystawowej muzeum pokazana została galeria ludzi najbardziej zasłużonych dla rozwoju rozgłośni. Ponadto na wystawie zaprezentowano część radiodbiorników z kolekcji zgromadzonej przez Stanisława i Wojciecha Gajerskich, ofiarowanej w 1992 r. Polskiemu Radiu Kielce. Zwiedzający mogli zobaczyć stare magnetofony i miksery radiowe oraz archiwalne zdjęcia ukazujące rozwój kieleckiej rozgłośni radiowej. W jednej z sal utworzone zostało specjalnie dla dzieci miejsce, w którym mogły wykonać z gotowych elementów odbiornik radiowy. Wystawie towarzyszyły zajęcia edukacyjne, na których można było m.in. poznać historię techniki radiowej i złożyć komputerowo audycję, wziąć udział w nagrywaniu dziennika, zwiedzić siedzibę Radia Kielce lub przejść kurs przygotowawczy do pracy dziennikarza. Zajęcia prowadzone były przez pracowników Radia Kielce.

B.T.

Kielce w PRL-u. Wystawa fotografii ze zbiorów Muzeum Historii Kielc

Od 14 grudnia 2012 do 14 kwietnia 2013 r. Prezentowana także m.in. w Państwowym Muzeum im. Przypkowskich w Jędrzejowie i Areszcie Śledczym w Kielcach.

Autor scenariusza i komisarz wystawy Marcin Kolasa, projekt plastyczny wystawy Grzegorz Knap, projekt plastyczny plakatu i katalogu Anna Góra-Klauzińska. Katalog ISBN 978-83-63477-04-2.

Wystawa składała się z ponad dwustu reprodukcji fotografii, ukazujących Kielce od lat pięćdziesiątych po osiemdziesiąte minionego wieku, dokumentujących, jak w ciągu tych dziesięcioleci zmieniało się miasto i jak wyglądało codzienne życie jego mieszkańców.

Znaczną część fotografii wykonali kieleccy fotograficy: Janusz Buczkowski, Jerzy Burczyn, Romuald Janion, Jerzy Kamoda, Mariusz Kosela, Juliusz Lewicki, Antoni Myśliwiec, Andrzej Pęczalski, Paweł Pierściński. Wielu autorów fotografii, które trafiły do muzealnych zbiorów z albumów rodzinnych kielczan, pozostaje nieznanymi.

Zawartość prezentowanego zbioru fotografii, zgrupowanych w kilkanaście zagadnień, jest bardzo zróżnicowana. Są wśród nich widoki całych dzielnic i osiedli, panoramy miasta (robione teleobiektywem ze wzgórz Telegrafu, Karczówki czy Szydłówka), a także szczegółowe fotografie ukazujące ujęcia ulic w perspektywie, pojedyncze budynki czy architektoniczne detale, rzeźby, pomniki. Widać na nich główne place i ulice miasta, a także mniejsze uliczki i peryferie, reprezentacyjne gmachy i zapomniane zaułki. Zachowały się obrazy nieistniejących już budynków na Starowarszawskim Przedmieściu i ulicy Leśnej, rzeźni miejskiej przy ulicy Zagórskiej i gmachu Leonarda stojącego niegdyś na placu Moniuszki. Udokumentowane zostało powstawanie nowych osiedli: KSM-u, Czarnowa, Sadów, Szydłówka, Bocianka i in. Sportretowane są także miejsca charakterystyczne dla obrazu miasta: Wzgórze Zamkowe, Kadzielnia, park miejski, zalew, budynki Kieleckiego Centrum Kultury, Wojewódzkiej Rady Narodowej, Komitetu Wojewódzkiego PZPR,

domy handlowe: „Puchatek”, „Ludwik”, popularne niegdyś restauracje i kawiarnie: „Źródłowa”, „Winnica”, „Kolorowa”, „Świątokrzyska”, „Bristol”, „Biruta”, kieleckie zakłady produkcyjne, takie jak: Fabryka Łożysk Tocznych „Iskra”, Kielecka Fabryka Pomp „Białogon”, Kielecka Fabryka Domów, Centrum Produkcyjne Pneumatyki PREMA, Zakłady Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej, Kielecka Fabryka Papieru i in.

Niezmiernie ciekawy jest obraz żyjących w peerelowskiej rzeczywistości kielczan. Wystawa pokazuje dwa oblicza PRL-u: oficjalne i prywatne. Zarówno pochody pierwszomajowe, uroczystości partyjne, nudny ceremonialny narad, posiedzeń i zebrań, jak i zwykłego człowieka w codziennych sytuacjach, w których musiał radzić sobie z szarą rzeczywistością. Fotografie pozwalają przyjrzeć się mieszkańcom miasta uchwyconym w różnych okolicznościach – przechodniom na ulicach, klientom sklepów i lokali gastronomicznych, robotnikom przy pracy, działaczom partyjnym i opozycjonistom, uczestnikom wydarzeń kulturalnych i sportowych. Dają możliwość przeprowadzenia wielu interesujących obyczajowych i socjologicznych obserwacji, przyjrzenia się jak zmieniała się moda, wygląd ulic, środki transportu, warunki pracy.

Wybrane fotografie nie tworzą oczywiście całościowego obrazu Kielc w czasach PRL-u. Nie było zamysłem jego pełne ukazanie, ani szczegółowe historyczne opisanie. Nie pozwalał na to sam, nie w pełni kompletny, materiał fotograficzny. Faktografia ograniczona została do krótkich wstępów do poszczególnych rozdziałów i podpisów fotografii. Intencją było ukazanie na kilku przykładach szeregu zmian, jakie przeszły Kielce pod względem społeczno-gospodarczym, ludnościowym i przestrzennym. Chodziło także o przywołanie tamtej złożonej rzeczywistości, ukazanie jej charakterystycznych elementów, skłonienie do wspomnień, porównań, refleksji. To wspomnianie, a w przypadku młodszych odbiorców poznawanie, powojennego obrazu miasta spowoduje też być może z jednej strony do głębszego zainteresowania się tym okresem, a z drugiej do samodzielnej dokumentacji fotograficznej zmieniającego się przecież nieustannie miasta.

M.K.

140 lat Straży Pożarnej w Kielcach

Od 21 maja do 29 września 2013 r.

Autor scenariusza i komisarz Paweł Wolańczyk, projekt plastyczny Piotr Urbanek, projekt plastyczny plakatu Paulina Marzec, projekt plastyczny informatora Marta Jońca. Folder ISBN 978-83-63477-28-8.

W 2013 r. przypadła 140. rocznica powołania kieleckiej straży ogniowej. Muzeum Historii Kielc przyłączyło się do tego jubileuszu, przygotowując wystawę okolicznościową. Próbowano w tej formie pokazać zmiany, jakie zaszły w pracy strażaka na przestrzeni ponad 100 lat. W tym celu udostępniono elementy sprzętu gaśniczego i wyposażenia załóg strażackich. Wśród najstarszych eksponatów można było wyróżnić: beczkowóz o jednokonnym zaprzęgu, którym dowożono wodę na miejsce pożaru, przenośną sikawkę ręczną, wiadro skórzane, drewniane sikawki podręczne, a także dzwony i trąbki sygnalizacyjne, czyli podstawowy sprzęt gaśniczy z przełomu XIX i XX w. Z dwudziestolecia międzywojennego pochodziły między innymi: motopompa firmy „Hermann Koebe Luckenwalde”, gaśnice proszkowe i pianowe, toporki strażackie oraz tyfon – pneumatyczny sygnalizator dźwiękowy. Do najciekawszych obiektów wykorzystywanych przez strażaków po II wojnie światowej należała: motopompa używana od drugiej połowy lat czterdziestych XX w., którą przewożono na taczce, motopompa „Polonia” z lat siedemdziesiątych XX w., 4,5 metrowy bosak, aparat tlenowy z początku lat osiemdziesiątych.

Zwiedzający mieli możliwość zapoznania się z bogatą kolekcją strażackich hełmów. Od najstarszego, wykonanego ze skóry w drugiej połowie XIX w., poprzez mosiężne z początku i stalowe z drugiej połowy lat trzydziestych. XX w. wyprodukowane przez Hutę „Ludwików” w Kielcach, do powojennych hełmów wytwarzanych z coraz nowocześniejszych materiałów. Dostępna była kolekcja prądownic, czyli końcówek węzów strażackich, od kilkudziesięciocentymetrowych pochodzących z początku XX w. oraz z dwudziestolecia międzywojennego, do dwumetrowej ciężkiej prądownicy pianowej używanej w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych ubiegłego wieku. Pokazano także zmiany zachodzące w umundurowaniu strażaka – tutaj najstarsza była płócienna kurtka z początku XX w. Dalej skompletowano pełne mundury bojowe (buty, spodnie, pas, kurtka) z lat trzydziestych, pięćdziesiątych i siedemdziesiątych XX w., aż po współczesną odzież ochronną. Ekspozycję uzupełniała kolekcja figur św. Floriana – patrona strażaków oraz zdjęcia, dokumenty, medale, odznaczenia i wydawnictwa okolicznościowe związane z historią straży pożarnej w Kielcach. Wyróżniały się: pierwszy sztandar kieleckiej straży pochodzący z 1898 r., gabłota z 1923 r. z odznakami i dyplomem przyznającym kieleckiej straży złoty znak Związku Floriańskiego w dowód uznania za pięćdziesięcioletnią działalność, a także kolekcja medali związanych z kolejnymi jubileuszami strażaków.

Na wystawie znajdowało się również kilka punktów multimedialnych i interaktywnych. Zwiedzający mogli zobaczyć jak działała pompa ręczna z początku XX w., uruchomić syrenę, przymierzyć współczesny hełm strażacki czy też elementy specjalistycznego kombinezonu żaroodpornego.

Ekspozaty pochodziły ze zbiorów: Muzeum Historii Kielc, Muzeum Narodowego w Kielcach, Centralnego Muzeum Pożarnictwa w Mysłowicach, Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Kielcach, Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Kielcach, Ochotniczej Straży Pożarnej w Kielcach, OSP w Chęcinach, OSP w Chmielniku, OSP w Piekoszowie oraz od osób prywatnych: Krzysztofa Janickiego, Ryszarda Januszka, Mariana Lesiaka, Zbigniewa Muszczaka, Adama Salwy.

Warto podkreślić, że strażacy nie ograniczyli się tylko do przekazania ekspozatów. W czasie święta Kielc można było zasiąść za kierownicą i poznać budowę samochodów strażackich, które stanęły na muzealnym dziedzińcu. Prowadzili także wakacyjne zajęcia skierowane do dzieci i młodzieży zatytułowane „Muzealna Szkoła Strażacka”, w czasie których opowydali o swojej pracy i prezentowali współczesny sprzęt.

Wystawie towarzyszył ilustrowany folder, w którym przedstawiono historię kieleckiej straży pożarnej od powołania do czasów współczesnych.

P.W.

Wystawa fotografii Antoniego Myśliwca „Iluzje i pejzaże”

Od 16 października 2013 do 12 stycznia 2014 r.

65 wydruków komputerowych 50 x 70 i 70 x 100 cm naklejonych na piankę. Komisarz Krzysztof Myśliński, projekty plastyczne Daria Maroń-Ptak. Katalog na płycie CD.

Wystawa z okazji jubileuszu czterdziestolecia pracy twórczej artysty była jej autorskim podsumowaniem i retrospekcją, wyborem wśród setek, jeśli nie tysięcy prac, które są reprezentatywne dla drogi twórczej przebytej przez autora.

Autorski wybór padł na prace, które przygodnego przechodnia zostawiły w tle. Świat, który pokazały, ostatecznie przedstawia tylko jedną osobę – twórcę za obiektywem i jego królestwo. Krainę, w której światło nie razi, a miękko przesuwają się po malowniczych sceneriach. Oglądając fotografie Antoniego Myśliwca można ulec wrażeniu, jakbyśmy zapomnieli, jak patrzeć i na co, a dopiero uczyli się tego na nowo.

Nie ma w nich rzeczywistości, na której co dzień skupiamy uwagę. Zamiast tego są migawki wrażeń, które nagle zatrzymane, niosą w sobie więcej mistyki, niż zazwyczaj zauważamy.

D.M.-P.

Mała Galeria

Doroczna wystawa twórczości Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych

Od 13 kwietnia do 6 maja 2012 r.

Komisarz i projekty plastyczne Daria Maroń-Ptak.

Tradycje wystawiennicze kieleckiego środowiska plastycznego sięgają początków II Rzeczypospolitej. Wówczas to miejscowi artyści zaangażowali się w działalność utworzonego w roku 1923 Towarzystwa Miłośników Sztuki. Czesław Obertyński, Henryk Czarnecki, Tadeusz Wojtasiewicz, Adam Królikowski, Wincenty Skuczyński, Andrzej Oleś, Stanisław i Ryszard Praussowie, Wincenty Bednarski, Adolf Wajncettel, Jadwiga i Tadeusz Jackowscy wystawiali swoje prace, licząc na przychylną kieleckiej publiczność.

Od chwili założenia do września 1939 r. artyści skupieni w sekcji plastycznej Towarzystwa zorganizowali kilkadziesiąt wystaw. Na szczególną uwagę zasługuje prezentacja obiektów ze zbiorów kolekcjonerów z Kielc, zorganizowana w 1927 r. w Pałacu Biskupów Krakowskich – ówczesnej siedzibie Urzędu Wojewódzkiego. Jak donosiła „Gazeta Kielecka”, wystawa powstała „[...] dzięki zrozumieniu zadań sztuk pięknych w dziedzinie kształcenia kultury i estetyki, jakie znaleźli miejscowi art. malarze skupieni w Sekcji Sztuk Plastycznych, wśród miejscowej inteligencji”.

Kolejna interesująca ekspozycja przybliżyła miejscowym widzom w 1930 r. twórczość warszawskiego środowiska plastycznego, a od 1936 r. sekcja plastyczna Towarzystwa Miłośników Sztuki uzyskała przestrzeń ekspozycyjną w pawilonie w parku miejskim. Można powiedzieć, że u schyłku dwudziestolecia międzywojennego skryształizowało się kieleckie środowisko artystyczne popularyzujące twórczość malarską.

Po wojennej przerwie dopiero w roku 1956 reaktywowano „wspólnotę mistrzów” w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, które zajmowało się szeroko pojętym propagowaniem działalności twórczej. Wśród wielu wybijających się postaci wpływających na wizerunek Towarzystwa – artystów, literatów, naukowców – należy wymienić m.in. dr Stanisława Jerschinę, Edmunda Massalskiego, Józefa Skrzypka i Bolesława Cetnera.

D.M.-P.

Malarstwo - poprzez sztukę do wolności

Od 11 maja do 30 czerwca 2012 r.

Komisarz i projekty plastyczne Daria Maroń-Ptak.

Wystawa została zrealizowana we współpracy z Aresztem Śledczym w Kielcach jako kolejne, po programie warsztatów fotograficznych, działanie edukacyjno-artystyczne na rzecz więźniów. Nad całością przedsięwzięcia czuwał por. Andrzej Próchnicki, który był również inicjatorem wystawy. W jego słowach znajdujemy też najlepszy jej opis:

„Jest swoistą oceną programu readaptacji społecznej osób pozbawionych wolności, realizowanego poprzez oddziaływanie kulturalno-artystyczne, będące syntezą działań terapeutycznych i wychowawczo-edukacyjnych realizowanych w Areszcie Śledczym w Kielcach.

Niniejszy program ma służyć zmianie dotychczasowego stylu życia osób pozbawionych wolności. Pokazuje, że oprócz zaspokajania podstawowych potrzeb w życiu ważne są także potrzeby wyższego rzędu, które u większości osadzonych występują marginalnie lub nie występują w ogóle.

Jedną z takich potrzeb jest potrzeba doznań estetycznych i wzruszeń wywołanych obcowaniem ze sztuką w trakcie wystaw i wernisaży oraz z samym procesem tworzenia sztuki.

Prace prezentowane na wystawie powstały w trakcie zajęć plastycznych.

Na wystawie zaprezentowane są również prace pań Beaty Kumorowskiej i Kaziemiry Figuły, które prowadziły powyższe zajęcia plastyczne.”

D.M.-P.

Wystawa fotograficzna „Kwiatki w betonie”

Od 14 grudnia 2012 do 3 stycznia 2013 r.

Komisarze: Małgorzata Chmiel, Krzysztof Myśliński.

Wystawa towarzyszyła dużej wystawie fotografii archiwalnej „Kielce w PRL-u”. Projekt „Kwiatki w betonie”, którego podsumowaniem była wystawa w Muzeum Historii Kielc, miał na celu odnalezienie w Kielcach i w województwie świętokrzyskim prac plastycznych, którymi w czasach szarości PRL-u ozdabiano budynki, ulice i osiedla. Projekt ruszył w marcu 2012 r. w Gminnym Ośrodku Kultury i Sportu w Masłowie przy okazji odsłonięcia odrestaurowanego witraża Adama Wolskiego. Do momentu otwarcia wystawy zgromadzono blisko 300 zdjęć wykonanych w różnych zakątkach regionu, głównie w jego stolicy. Latem odbyły się dwa plenery, a w październiku efekt akcji można było obejrzeć na pokazie slajdów w klubie „Komitet”. Jednym z celów wystawy w muzeum było zachęcenie mieszkańców Kielc do włączenia się do akcji fotografowania interesujących, a obecnie lekceważonych i niszczących detali architektonicznych i elementów małej architektury z ostatnich dziesięcioleci. „Robiąc zdjęcie muralu z ostem na ulicy Warszawskiej, nie spodziewaliśmy się, że wkrótce zostanie po nim tylko fotografia. Nie ma już sfotografowanej przez nas wiaty przystankowej na Słowiku” – to słowa jednej z autorek zdjęć.

K.M.

Bohaterom 1863 r. w hołdzie. W 150. rocznicę wybuchu powstania styczniowego

Od 18 stycznia do 24 lutego 2013 r. w Małej Galerii. Zorganizowana we współpracy ze Stowarzyszeniem Kielecki Klub Kolekcjonera. Wystawę i folder przygotowali: Jolanta i Marek Michniewscy, Leszek Dziedzic, Jan Lesiak, Jerzy Osiecki.

Ekspozyty ze zbiorów: Jana Lesiaka, Jolanty i Marka Michniewskich, Tomasza Kalety, Krzysztofa Zielińskiego, Jerzego Osieckiego, Dariusza Słupka, Marka Libery, Adama Rządowskiego, Tomasza Czai, Macieja Łona, Jacka Grzybały, Jerzego Bednarza, Henryka Gawłowskiego, Karola Pawlika, Tomasza Merstallingera (Kraków), Mirosława Szczęsnego (Radomsko).

Ekspozycja prezentowała zbiory pamiątek narodowych kieleckich kolekcjonerów, gromadzone od lat, a niekiedy i od pokoleń. W wielu przypadkach były to także pamiątki rodzinne. Na wystawie pokazano miejsca walk, elementy uzbrojenia, wyposażenia i stroju powstańczego wojska, m.in. przedmioty z pola bitwy pod Małogoszczem. Ważną część ekspozycji stanowiły obrazy, zdjęcia, grafika, ilustracje z ówczesnej prasy

krajowej i zagranicznej, m.in. unikatowa kolekcja fotografii członków powstańczego Rządu Narodowego, znanych dowódców, a także anonimowych powstańców. Zaprezentowano również modę żałobną i patriotyczną czarną biżuterię z okresu popowstaniowego. Bardzo interesujący był zbiór rzadkich książek na temat powstania. Istotną część ekspozycji to pamiątki starych i patriotycznych rodów: Zadarnowskich, Broniewiczów, Łaniewskich, Egierskich i Michalewskich.

Wystawie towarzyszył katalog prezentujący dzieje powstania styczniowego na ziemi świętokrzyskiej i wybór ciekawszych eksponatów.

L.D.

Objazdowa wystawa kopii prac malarskich Jesekiela Dawida Kirszenbauma

Marzec 2013 r.

Wystawa przygotowana przez Stowarzyszenie EKOSAN. Komisarz Iwona Grabczak.

36 kopii prac plastycznych (rysunków, obrazów sztalugowych), wykonanych techniką druku na płótnie. Jesekieli Kirszenbaum, używający pseudonimu artystycznego Duvdivani (ur. w 1900 r. w Chmielniku – zm. w 1954 r. w Paryżu), studiował od 1923 r. w szkole Bauhaus w Weimarze u Paula Klee, Wasilego Kandinskiego i Lyonela Feiningera. Po 1933 r. mieszkał i działał w Paryżu w kręgu École de Paris.

K.M.

Doroczna wystawa twórczości Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. W dziewięćdziesiątą rocznicę powstania Towarzystwa

Od 21 maja do 16 czerwca 2013 r.

Komisarz i projekty plastyczne Marta Jońca.

W jubileuszowej wystawie udział wzięli: Danuta Bożek, Henryka Brych, Ryszard Brych, Barbara Dzikowska, Elżbieta Maria Festerkiewicz, Barbara Fortuna, Janina Jolanta Jurek, Joanna Klich, Roman Kornecki, Daniela Korus, Marianna Kot, Anna Kowalik-Suchodoła, Danuta Lewandowska, Krystyna Michniewicz, Witold Popielski, Aniela Posobkiewicz, Dorota Putowska, Luba Radomska, Tadeusz Ruzikowski, Marek Sabat, Małgorzata Sajkiewicz-Kręt, Maria Salus, Zuzanna Samulak, Henryk Sarna, Zbigniew Skirmuntt, Barbara Stankiewicz, Marek Stefaniak, Władysław Szproch, Danuta Tomuń, Władysław Trzpiot, Bogumił Wtorkiewicz, Józef Ziomek, Ewa Żelazny-Machura.

K.M.

Wystawa malarstwa Luby Radomskiej „Czar Kielc”

Od 21 czerwca do 28 lipca 2013 r.

Komisarz Krzysztof Myśliński.

Na wystawie zorganizowanej w związku z 35-leciem pobytu autorki w Kielcach zaprezentowano 35 prac. Była to jedenasta indywidualna wystawa artystki, tym razem poświęcona miastu, w którym Luba Radomska mieszka i pracuje. Na wystawę składały się zarówno prace na płótnie, jak i szczególnie interesujące obrazy na szkłe.

K.M.

Anna Klimczak „Mangathering”

Od 2 sierpnia do 13 września 2013 r. w Małej Galerii, zakończenie 13 września na kieleckim Rynku.

Komisarz Piotr Suliga.

Wystawa cieszyła się dużym zainteresowaniem. Ten rodzaj tematyki artystycznej nie był w Kielcach wcześniej prezentowany. Niezwykłością był temat – MANGA. Anna Klimczak (w internecie znana jako „Yanosik”) od wielu lat zajmuje się rysunkiem w tej bardzo charakterystycznej formule, mającej bardzo duże związki z komiksem. Na ekspozycję złożyły się obrazy akrylowe na płótnie, pastele, rysunki piórkiem oraz rysunki cyfrowe. Obrazy płócienne (kilkanaście sztuk) przedstawiały komiks – w stylu MANGA – wykonany w czasie studiów w ramach pracy dyplomowej, a wyeksponowany na ścianach galerii tak, by był czytany obraz za obrazem, jak strona po stronie w tradycyjnym komiksie. Na wystawę złożyło się jeszcze kilka prac ilustracyjnych – wybór poszczególnych stron z komiksów, jeden komiks rysowany cyfrowo, który swoją premierę miał w Muzeum Historii Kielc, kilka pastelii niezwiązanych z opowieściami komiksowymi, a będących autonomicznymi pracami plastycznymi i kilka prac mających charakter pejzażowy, wykonanych w Pradze i Londynie.

Anna Klimczak mimo młodego wieku przejawia ogromny potencjał i biegłość w sztuce tego charakterystycznego rysunku, który w Kielcach i środowisku kieleckich „komiksiarzy” jest nowy. Duże zainteresowanie wystawą doprowadziło do finisażu 13 września na kieleckim Rynku. Ekspozycja w plenerze połączona była z warsztatami rysunkowymi prowadzonymi przez autorkę wystawianych dzieł.

P.S.

Stanisław Lipka (1913-1993). Wystawa fotografii z daru rodziny

Od 20 września do 27 października 2013 r.

Komisarz: Marcin Kolasa.

Muzeum Historii Kielc otrzymało w 2013 r. przekazane przez rodzinę archiwum fotograficzne Stanisława Lipki, cenionego przedstawiciela Kieleckiej Szkoły Krajobrazu. Zawiera ono ponad 2300 negatywów, blisko 250 kolorowych slajdów oraz ponad 250 fotogramów. Znajdują się na nich zarówno charakterystyczne widoki świętokrzyskiego krajobrazu, jak i unikatowe obrazy Kielc z lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych ubiegłego wieku.

Muzeum przygotowało ekspozycję kilkudziesięciu prac Stanisława Lipki, będącą zapowiedzią wystawy monograficznej artysty, która powstanie w oparciu o całość ofiarowanego daru. Wśród nich znalazły się prace biorące udział w krajowych i międzynarodowych wystawach fotograficznych: „W kamieniołomie” (III Międzynarodowy Salon Fotografii Artystycznej, Katowice, 1963 r.), Kamieniołom „Kadzielnia” (XI Ogólnopolska Wystawa Amatorskiej Fotografii Artystycznej, Gdańsk, 1962 r.), „W drodze do szkoły” (Fotosalon VŽKG Ostrava, CSSR, 1968 r.), „Krajno” (nagroda Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce), „Romantyka Bieszczadów” (I Biennale Polskiego Krajobrazu, Warszawa, 1963 r.), „Widok z Miedzianki” (Ogólnopolska Wystawa Fotografii Krajoznawczej, Bytom, 1962 r.), „Widok z góry Wymyślonej na zamgloną Łysicę” (I Międzynarodowy Salon Fotografii Artystycznej, Katowice, 1961 r.), „Pustka” i „W puszczy” (XVII Salon Fotografico Balneario de Panticosa, Balneario de Panticosa, Spain, 1963 r.), „Marcowy krajobraz” (XI Ogólnopolska Wystawa Amatorskiej Fotografii Artystycznej, Gdańsk, 1962 r.), „Bieda” (X Ogólnopolska Wystawa Amatorskiej Fotografii Artystycznej, Gdańsk, 1961 r.), „Lecący smok” (II Międzynarodowa

Wystawa Fotografii Artystycznej, Warszawa, 1961 r.), „Zamek w Ujeździe/Ruiny zamku Krzyżtopór” (wystawa fotograficzna „Kamerą przez wieki”, Warszawa, 1966 r. oraz I Ogólnopolska Wystawa Krajobrazu Polskiego, Kielce, 1968 r.), „Dom architekta w Kazimierzu Dolnym” (III Wystawa Amatorskiej Fotografii Artystycznej PTF Oddział w Kielcach, 1959 r.), „Łuki” (VIII Wystawa Amatorskiej Fotografii Artystycznej, Białystok, 1961 r.), „Regaty”, „Holidays/Wakacje” (III Międzynarodni Biennale Fotografije Čovjek i more, Zadar, 1963 r.), „Fright /Groza” (IV Międzynarodni Biennale Fotografije Čovjek i more, Zadar, 1965 r.).

Stanisław Lipka urodził się w 1913 r. w Olszownicy. Fotografiją zainteresował się już w latach trzydziestych XX w. Po wojennej zawierusze znalazł się wraz z rodziną w Starachowicach, gdzie wstąpił do koła fotograficznego miejscowego domu kultury. W 1955 r. zadebiutował na VI Ogólnopolskiej Wystawie Amatorskiej Fotografii Artystycznej w Warszawie. W 1957 r. przeniósł się do Kielc, gdzie pracował w Kieleckim Przedsiębiorstwie Robót Mostowych jako majster robót betonowych. W tym roku został członkiem Świętokrzyskiego Towarzystwa Fotograficznego. W latach 1957–1971 pełnił rozmaite funkcje w jego zarządzie, był m.in. skarbnikiem, prowadził sprawy formalne i ewidencję prac wysyłanych na wystawy krajowe i zagraniczne przez członków ŚTF (tzw. Tekę Dyspozycyjną). Pełnił także funkcję komisarza I Ogólnopolskiej Wystawy Krajobrazu Polskiego (1968 r.) i II Biennale Krajobrazu Polskiego (1971 r.), odbywających się w Kielcach. Był jednym z najlepszych fotografów Kieleckiej Szkoły Krajobrazu, nagradzanym na wystawach w kraju i zagranicą. Ukoronowaniem zasług było otrzymanie tytułu i odznaki Artiste FIAP, przyznawanej przez Fédération Internationale de l'Art Photographique – Międzynarodową Federację Sztuki Fotograficznej z siedzibą w Paryżu. Po przejściu na emeryturę poświęcił się kolejnej pasji, jaką była rzeźba w metalu. Zmarł w Kielcach w 1993 r.

M.K.

„Horror”. Doroczna wystawa Stowarzyszenia Fotograficznego CK.FOTO

Od 31 października do 1 grudnia 2013 r.

Komisarz Paweł Wolańczyk, projekty plastyczne CK.FOTO.

Ukłon (z przymrużeniem oka) w stronę kina grozy i ulubionych postaci książkowych. Pierwotnie wystawa miała dotyczyć jedynie wampirów, jednak z biegiem czasu zakres tematyczny prac uległ rozszerzeniu i ostatecznie na ekspozycję trafiło 60 fotografii z duchami, upiorami i wszelakimi innymi stworami. Technika fotografowania była dowolna, każdy z twórców podszedł do tematu indywidualnie. Autorami zdjęć byli: Anna Benicewicz-Miazga, Anna Góra-Klauzińska, Patryk Ptak, Ernest Klauziński, Krzysztof Zajac, Anna Kamińska, Marcin J. Białek, Zdzisław Skuza.

P.W.

Witold Popielski - Wędrowki w świecie impresji. Wystawa malarstwa

Od 6 grudnia 2013 r. do 12 stycznia 2014 r.

Komisarz Piotra Suliga.

Na wystawę składało się trzydzieści obrazów olejnych, których tematem był pejzaż. Pejzaż kielecki i podkielecki dominował, lecz autor najbardziej umiłował sobie Kaziemierz nad Wisłą. To, co tak bardzo zainteresowało Witolda Popielskiego w pejzażu, to fakt „odkrycia” przez niego impresjonizmu. Fascynacja tym kierunkiem malarskim jest

oczywista. Przemawia za tym poglądem również tytuł wystawy, a także wielka pasja przebijająca z płócien Popielskiego. Nadmienić należy, że Popielski jest samoukiem i samodzielnie odkrywał tajemnice sztuki malarskiej. Witold Popielski jest kielczaninem. Swoje prace prezentował na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych. Tworzy od ponad trzydziestu lat, również w technikach wodnych i rysunku.

P.S.

Wystawy plenerowe

Sport w Kielcach do 1990 roku

Od 28 maja 2012 r. na Rynku w Kielcach. 40 plansz twardych 100 x 100 cm.

Scenariusz Antoni Pawłowski i Bartłomiej Tambor, współpraca Ryszard Mikurda.

Komisarz Bartłomiej Tambor, projekt plastyczny wystawy Mateusz Stradomski. Wystawa została wydana również w formie książkowej ISBN 978-83-63477-08-0.

Na planszach zaprezentowana została historia sportu w w Kielcach od końca XIX w. aż po rok 1990. Ekspozycja ukazywała większość uprawianych w naszym mieście dyscyplin sportowych, tj. piłkę nożną, piłkę ręczną, siatkówkę, lekką atletykę i in. Wyeksponowane zostały najbardziej zasłużone dla kieleckiego sportu postacie i kluby. Na archiwalnych zdjęciach można było rozpoznać nieistniejące już dzisiaj obiekty, np. skocznię na Stadionie. Zaprezentowany został dorobek najlepszych kieleckich sportowców: Leszka Drogosza czy Mirosławy Sarny. Większość prezentowanych fotografii pochodziła ze zbiorów współautora scenariusza wystawy, zasłużonego kieleckiego dziennikarza sportowego Antoniego Pawłowskiego. Za część dotyczącą sportów motorowych odpowiadał Ryszard Mikurda. B.T.

Śladami rodziny Marii Skłodowskiej-Curie w Świętokrzyskiem

Wrzesień 2012 r. na Rynku w Kielcach. 13 plansz twardych 100 x 70 cm oraz wersja na nośniku miękkim. Wystawa pokazywana była także m.in. w Szpitalu Rejonowym w Skarżysku-Kamiennej, zespole szkół w Skarżysku-Kościelnym i Bibliotece Publicznej w Pińczowie.

Komisarze Marta Cichecka i Aleksandra Sarek, projekt plastyczny Mateusz Stradomski. Przygotowana ze Stowarzyszeniem Ziemia Świętokrzyska na podstawie wydawnictwa „Maria Skłodowska-Curie i jej rodzina w Świętokrzyskiem”, autorstwa: Jacka Pernala, Jacka Skrzypczaka, Elżbiety Stec, Ryszarda Garusa.

K.M.

Wszystkie kolory Czarnego Łądu. Autorska wystawa fotografii Anny Kordeckiej-Myślińskiej i Szymona Myślińskiego

Wrzesień – październik 2012 r. na Rynku w Kielcach.

Opracowanie plastyczne Łukasz Sarnat, 26 plansz twardych 70 x 100 cm. Później pokazana m.in. w Nowohuckim Centrum Kultury w Krakowie oraz w Muzeum Zagłębia w Będzinie.

Za relację niech posłuży autokomentarz jej autorów:

„Pamiętacie grę w kolory? «Grasz w zielone? Gram w zielone...»

Czasem chcemy zapomnieć o szarej rzeczywistości i przeżyć coś niezwykłego. Dziś to marzenie może się spełnić.

Zdjęcia, które zobaczycie, zabiorą Was do Afryki. Zapomnijcie na chwilę o zgiełku ulicy dookoła i przypomnijcie sobie, jaki jest wasz ulubiony kolor. Może znajdziecie go na Czarnym Lądzie – kontynencie, na którym jest więcej barw, niż zdołacie sobie wyobrazić. Chociaż to miejsce inne niż wszystkie, nie musicie się obawiać, że zgubicie drogę. Przez Afrykę poprowadzi Was pięć kolorów – odwiedzić z nimi pięć krajów z różnych części tego kontynentu: Maroko, Etiopię, Tanzanię, Malawi i Mozambik. Tablice w pięciu kolorach pozwolą Wam łatwo odnaleźć się w nowej rzeczywistości.

Oprócz kolorowej mapy będzie Wam towarzyszyło przekonanie, że Czarny Ląd jest podobny do naszej zwariowanej Europy. W Afryce znajdziemy wiele rzeczy, które znamy z własnego doświadczenia. Obok siebie żyją tam ludzie różnych ras, wyznań i przekonań. Na etiopskich uczelniach studenci tak samo przeklinają sesję, a malawijscy politycy doprowadzają do rozpaczki tych, którzy naiwnie oczekują od nich odrobiny rozsądku i konsekwencji w działaniu. Bogu ducha winny Marokańczyk, chcąc odwiedzić rodzinę w nieodległej części kraju, musi pokonać wiele kilometrów remontowanych dróg. To przypomina Polskę, prawda?

Zirytowani Afrykanie liczą do dziesięciu i, podobnie jak my, próbują cieszyć się życiem. W Mozambiku wieczorami spacerują po plaży. Zakochane pary, trzymając się za ręce, wychodzą do kina. Tanzańczycy szukają zaś pocieszenia we wszechobecnej piłce nożnej. Brzmi znajomo? A kto może wiedzieć o ludziach więcej, niż mieszkańcy kontynentu, z którego pochodzi podobno cały nasz gatunek.

Nie brakuje w Afryce problemów, które oglądamy w telewizji. W okresie suszy dzieci udają się do odległych studni, by zaopatrzyć się w wodę na cały dzień. Tanzańskie komary wściekle atakują, roznosząc malarię, a Masajowie walczą o zabrane ziemie. Jest jednak coś, czego nie zobaczycie w telewizji – chwili, w której Ci ludzie biorą głęboki oddech i mówią: *No hurry in Africa!* (Gdzie się śpieszysz? Jesteś przecież w Afryce!). Bo tam życie jest takie, jakie jest i jest też dość czasu, by się z nim pogodzić. Ciekawe? Szczegóły Was nie rozczarują.

Afryka to największy kontynent na świecie. W pięćdziesięciu pięciu państwach żyją przedstawiciele prawie pięćdziesięciu wielkich i wielu mniejszych plemion, których pierwsi przedstawiciele pojawili się tutaj prawie cztery miliony lat temu. Właśnie stąd pochodzi pierwszy człowiek. W Etiopii znajduje się również słynna Lucy, której szczątki pochodzą sprzed ponad trzech milionów lat. Historia Afryki to historia ludzkiego gatunku, ze wszystkimi jego zaletami i wadami. Skolonializowana częściowo już w XV stuleciu, czterysta lat później prawie w całości dostała się we władanie Europejczyków. Polityka krajów europejskich celowo wzmacniała międzyplemienne konflikty i była nastawiona na rabunkową eksploatację dóbr naturalnych. Skutki tych działań Afryka odczuwa dotkliwie do dnia dzisiejszego.

Począwszy od lat siedemdziesiątych XX w. Afryka odzyskuje jednak swoją niezależność. W 1960 r., zwanym «rokiem Afryki», powstało tu aż 17 nowych państw. W 2002 r., w miejsce Unii Jedności Afryki, utworzono tu Unię Afrykańską, zrzeszającą wszystkie (poza Marokiem) kraje Czarnej Łądy. Dziś Afryka może w całości pokazać się światu jako miejsce piękne i fascynujące. Tym bardziej niezwykle, że dla wielu pozostaje nieznaną «czarną dziurą» na mapie świata.

Ta wystawa pokazuje Afrykę, jaką mieliśmy okazję zobaczyć podczas podróży z lat 2006–2011. Chcielibyśmy, żeby dzięki tym fotografiom stała się czymś więcej niż obcym Czarnym Lądem. Afryka zaprasza w barwną podróż – nie pozwólcie na siebie zbyt długo czekać”.

K.M.

Był, jest, będzie... Plac Najświętszej Panny Marii

Od 20 września do 26 października 2012 r. i ponownie od 17 lipca do 26 września 2013 r. na pl. NPMarii w Kielcach. 15 plasz twardych 100x100cm.

Scenariusz Krzysztof Myśliński, projekt plastyczny Daria Maroń-Ptak.

Wystawa przygotowana z okazji ukończenia prac rewitalizacyjnych placu, w oparciu o materiał fotograficzny zgromadzony w Muzeum Historii Kielc.

K.M.

Kartki z dziejów harcerstwa kieleckiego. W stulecie powstania

Od 26 października do 14 grudnia 2012 r. i ponownie – w wersji poszerzonej – od 11 października do 7 listopada 2013 r. na Rynku w Kielcach. 36 plasz twardych 100 x 100 cm. Wystawa została wydana również w formie książkowej ISBN 978-83-63477-24-0.

Przygotowana przez Muzeum Historii Kielc we współpracy z Chorągwią Kielecką ZHP. Scenariusz Andrzej Rembalski z udziałem Krzysztofa Myślińskiego, komisarz Krzysztof Myśliński, projekt plastyczny Artur Ptak i Daria Maroń-Ptak. Przygotowana w stulecie kieleckiego skautingu wystawa przywołuje część z najważniejszych i powszechnie kojarzonych z tym ruchem społecznym wydarzeń, środowisk i postaci. Wiele unikatowych fotografii, nieco historii, biogramy garstki z setek zasłużonych działaczy harcerskich i trochę o harcerstwie w ogóle.

K.M.

100 lat parafii pw. św. Krzyża w Kielcach

Od 23 maja do 11 lipca w kościele parafialnym pw. św. Krzyża w Kielcach, od 18 lipca do 2 sierpnia 2013 r. na Rynku w Kielcach. 21 plasz twardych 100 x 100 cm.

Scenariusz i komisarz Bartłomiej Tambor, projekt plastyczny Marta Jońca.

Wystawa powstała we współpracy z parafią św. Krzyża, ukazuje dzieje kościoła i parafii od początków XX w. Na wystawie zaprezentowano szeroką panoramę życia parafii od momentu powstania poprzez objęcie jej przez Zgromadzenie Salezjańskie aż po dzień obecny. Można było zobaczyć pierwsze założenia projektowe kościoła, fotografie pierwszych proboszczów i osób zaangażowanych w budowę świątyni. Dzięki pochodzącym z dwudziestolecia międzywojennego unikatowym zdjęciom samego kościoła można prześledzić m.in. budowę wież, portalu itp. Na planszach przedstawione sylwetki wszystkich proboszczów związanych z parafią św. Krzyża. Szeroko została omówiona społeczna działalność parafii, przejawiająca się m.in. w organizacji Oratorium i organizowaniu wypoczynku letniego dla dzieci. Nie zabrakło miejsca dla najważniejszych wydarzeń w życiu parafii, takich jak obchody rocznic jej powstania czy peregrynacja obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Materiały wykorzystane na wystawie pochodzą ze zbiorów parafii św. Krzyża, Muzeum Historii Kielc, Archiwum Diecezjalnego w Kielcach i osób prywatnych.

B.T.

Biskupi kieleccy

Od 23 sierpnia do 26 września 2013 r. na Rynku w Kielcach. 21 plansz twardych 100 x 100 cm.

Scenariusz i komisarz Bartłomiej Tambor, projekt plastyczny Anna Klimczak. Wystawa została wydana również w formie książkowej ISBN 978-83-63477-32-5.

W związku z pięćdziesiątą rocznicą śmierci biskupa kieleckiego Czesława Kaczmarka Muzeum Historii Kielc przygotowało wystawę planszową „Biskupi kieleccy”. Na 21 planszach zaprezentowane zostały sylwetki wszystkich kieleckich biskupów od początków istnienia diecezji kieleckiej po dzień dzisiejszy. Można było zobaczyć niepublikowane zdjęcia i dokumenty ze zbiorów Archiwum Diecezjalnego w Kielcach. Zdjęcia ukazywały biskupów w różnych momentach ich życia – jako chłopców, alumnów, wyświęconych księży, przedstawiały moment ingresu biskupiego lub sceny z wizytacji pasterskich. Uzupełnieniem zdjęć były dokumenty, wśród nich m.in. kościelne pisma urzędowe i korespondencja pomiędzy administracją kościelną a państwową.

B.T.

Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy. Oddział Świętokrzyski - 75 lat

Od 11 października do 7 listopada 2013 r. na Rynku w Kielcach. 18 twardych plansz 100 x 100 cm.

Scenariusz przygotował zespół pracowników Świętokrzyskiego Oddziału Państwowego Instytutu Geologicznego, komisarz Krzysztof Myśliński, projekt plastyczny Marta Jońca.

Wystawa, przygotowana z inicjatywy Muzeum Historii Kielc, prezentowała w skrócie 75 lat dziejów Instytutu, sylwetki osób z nim związanych, unikatowe fotografie z życia i pracy geologów oraz świętokrzyskie krajobrazy sprzed lat.

K.M.

W dawnych Kielcach. Wystawa fotografii

Hotel „Willa Hueta”, Kielce, ul. Słowackiego 25.

Komisarz Marcin Kolasa.

Wystawa przygotowana w 2013 r. powstała z ponad trzydziestu reprodukcji fotografii i pocztówek ze zbiorów Muzeum Historii Kielc, ukazujących charakterystyczne miejsca i budynki Kielc na przełomie XIX i XX wieku oraz w latach II Rzeczypospolitej. Ekspozycja współtworzy wystrój zabytkowego pałacyku, mieszczącego się u zbiegu ulic Prostej i Słowackiego, zwanego willą Huëta. Władysław Huët, nauczyciel rysunku w Szkole Handlowej i Gimnazjum im. J. Śniadeckiego w Kielcach, zaprojektował i wybudował ją w 1908 r. Obecnie mieści się w niej hotel i restauracja.

Dopełnieniem ekspozycji są reprodukcje fotografii i dokumentów związanych z postacią prof. Władysława Huëta oraz z uczniami Szkoły Handlowej i Gimnazjum im. J. Śniadeckiego. Każda reprodukcja została oprawiona i opatrzona krótkim podpisem.

M.K.